

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Nr. 2730 B.

Însciințare.

Esamenul de cualificațiune cu candidații la preoție se va ține conform Regulamentului sinodal din 1873, dela 25—28 August a. c. st. vechiu.

Candidații, cari voiesc a depune acest esamen, sînt prin aceasta reflectați, ași instrui și așterne cererile lor pentru admitere în sensul §-ului 3 al 1-ămîntitului Regulament.

Din ședința consistoriului arhidieceșan, ținută în Sibiu, la 7 Iulie, 1883.

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhidieceșesc.

Nr. 2731 B.

Toți acei tineri, cari aspiră a fi primiți în secțiunea teologică din institutul arhidieceșan, sînt prin aceasta reflectați, ași instrui și așterne cererile de primire la consistoriul arhidieceșan în sensul „Regulamentului sinodal pentru seminarul teologic și pedagogic Andreian“ din anul 1877 §§-fi 17 și 19 avënd a observa totodată dispozițiunile din §§-fi 18, 21, 22, 23 și 26 ai aceluiași Regulament.

Din ședința consistoriului arhidieceșan, ținută în Sibiu, la 7 Iulie 1883.

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhidieceșesc.

Revista politică.

Sibiu, în 13 Iulie.

Împăratul Germaniei, ca în toți anii, a venit și în anul acesta la băile dela Gastein. Diarele vienezze cu deosebire, se folosesc de împregiurarea aceasta și scriu despre o întâlnire între monarhul Germaniei și monarhul nostru. Unele fac combinațiuni politice și deduc din întâlnirea monarhilor apropierea unor evenimente mai însemnate politice. Până una alta însă nu se scie nici timpul nici locul, unde se vor întâlni monarhii. Se presupune ca earăși la Ischl. Ministrul de esterne Kalnoky și ministrul comun de finance Kallay au plecat deja la Ischl.

În Ungaria de meadăși, la Carloviț, a avut în zilele acestea loc o serbătoare sârbescă. Rămășițele pămîntesci ale poetului Radicevici, mort la 1853 în Viena, s'au adus spre a fi îngropate în locul născeri sale, în Carloviț. Nu atât însemnătatea lui ca poet, ci fiind că a cântat unirea tuturor sârbilor într'un stat, poetul Radicevici s'a bucurat și se bucură încă de o vază mare la sârbii. De aceea sârbii s'au folosit, de ocaziunea strămutării oaselor lui dela Viena la Car-

loviț pentru a arangia o festivitate la care se ia parte toți sârbii prin reprezentanți. Când au sosit oasele poetului la gara din Neoplanta, accepta o mulțime numeroasă de oameni. Sicriul cu oasele era să fie transportat pe o corabie de stat din Sârbia până la Carloviț. Înțelegînd însă regele Milan, care contribuise 3,000 fl. la spesele transportării rămășițelor pămîntesci ale poetului și puse și corabia la dispozițiune, că la banchetul ce avea să urmeze după înmormîntarea oaselor poetului, toastul al doilea va fi pentru principele din Muntenegru, a retras corabia. Și așa transportul s'a făcut pe un vapor separat, în care s'au suit deputațiunile din sârbii unguresci, croați, bosniaci, erțegovini, dalmatini, sârbii și muntenegreni. La mormânt a cuvîntat Dimitrievici, redactorul dela „Zastava“. La banchetul din seara următoare toastul cel dintăiu a fost pentru împăratul, al doilea pentru oaspeții din Sârbia, Bosnia și Muntenegru. Redactorul dela „Glas Crnagorza“ a dis „Ne felicități la urmă, aceasta este o formă, noi ve sîntem cei mai de aproape; ce trebuie să retac, sciți! Muntenegru va rămîne tot deauna Muntenegru!“ Festivitatea aceasta este o simptomă remarcabilă în mișcarea jugoslavilor și se înțelege de sine că în Ungaria a produs resimțimînt. „D. Ztg.“ într'o telegramă specială spune despre un banchet, la care au fost admiși numai oameni încreduți. Toastul cel dintăiu, la banchetul acesta s'a purtat pentru domnitorii Milan și Nicolae, însă Nicolae fu numit înainte de Milan; toastul al doilea s'a purtat pentru unitatea Serbiei, Bosniei și Erțegovinei sub sceptrul principelui din Muntenegru; al treilea toast fu îndreptat contra spiritului, care de sute de ani a fost cel mai mare inamic al poporului sârbesc: contra spiritului națiunei unguresci. Cu toate că guvernul sârbesc avea un reprezentant oficial la festivitate, Muntenegru singur a fost deosebit ca putere conducătoare în Balcan. Toate toastele acestea fură purtate de sârbii neunguresci.

Dieta Dalmației, care s'a făcut renumită prin discursul lui Paulinovici, se dice că ar fi disolvată. „N. fr. Presse“ susține, că dieta este numai închisă. Închiderea aceasta a venit așa de pe ne așteptate, încât nici ceea ce a fost deja la ordinea zilei nu s'a putut rezolva.

„P. Ll.“ de Marți dimineața, într'un articol de fond, se ocupă cu fantasma federațiunei balcanice. Oficiosul din Budapesta își pune întrebarea, contra cui se îndreaptă federațiunea aceasta și după ce răspunde că nu poate fi contra Rusiei, combină că va fi contra Austro-Ungariei. După ce arată că

monarhia aceasta nici pe departe nu nisuesce la dominațiunea balcanilor, din contră, a lucrat cu pietate pentru independența staturilor din orientul Europei, dă sfatul, ca staturile acestea se caute înainte de toate a se întări în lăuntru și a se civiliza. Cu cât se vor lăsa staturile cele mici din orientul Europei de aspirațiuni ambițioase, cu atât mai mult existența lor va fi asigurată. —

Ministrul de esterne al României, D. Sturza s'a întors la București. O epistolă din Viena la „Independance Roumaine“ vrea se scie, că România acceptază pe lăngă unele concesii la părere tratatul dela Londra. Epistola e scrisă de fostul redactor al țiarului „Independance“, Emil Galli, espulsat nu de mult din România și așa, dice „N. fr. Presse“, nu este decât o resbunare contra ministrilor Brătianu și Sturza. Cestiunea Dunării nu s'a schimbat delatractatul din Loudra încoace întrun nimic.

„Memorial diplomatique“ vrea se scie, că în cestiunea dunăreană se va face o schimbare în timpurile mai de aproape. El spune că reprezentanții puterilor din Londra se vor întruni la o conferență privată spre a se înțelege cu reprezentantul României despre diferențele în cestiunea Dunării. Părerea aceasta încă nu este desmînțită oficial de nici o parte; este cu toate acestea combătută de mai multe țiare.

Ministrul president Brătianu a plecat Luni la Aix les Bains în Savoia. Correspondentul din București al țiarului „N. fr. Presse“ spune că ministrul Brătianu suferă de „boală diplomatică“, de reumatism și de aceea a plecat la băile numite.

Dela Belgrad se respîndise scirea despre întrunirea scupștinei celei mari pentru introducerea sistemii parlamentare cu doue camere. În timpul din urmă însă se scrie tot dela Belgrad, că în privința aceasta guvernul încă na luat nici o hotărîre.

Precum au văduț cetitorii în nrul trecut foaia „National Zeitung“, din Berlin a publicat un articol pitvitor la poloni. Permițîndu-ne spațiul revenim. Articolul constată mai întăieu că în momentul de față se vede în agitațiunea polonă o viață deosebită. Polonii erau pregătiți pentru evenimente mari, cari nu s'au întemplat, adecă pentru răsboiul dintre Germania și Rusia; încordarea, ce se ivise să mărginesce acum în demonstrațiuni mai mult sau mai puțin provocatoare. Foaia berlinează caracterizează apoi în următorii termini actuala tactică și planurile Polonilor:

Dela anul 1848 politica polonă a făcut o abatere care a devenit din ce în ce mai accentuată

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Urmare).

Pe când Cristian studia situațiunea aceasta caracteristică, auđi cîntînd, fără a prea băga cîntecul în samă. Era un glas rustic, femeesc, nu urit, însă învelit și adese tremurînd, ca dela o persoană în vîrstă sau slabă. El părea a psălmui un fel de coral, a cărui melodie melancolică avea ceva plăcut în monotonia sa. Cîntecul acesta, trist și subțire, legăna cîtva timp spiritul artistului, și îl ținu într'o dispoziție, în deosebi aptă a pricepe și a reproduce natura unei situațiuni, cu care glasul părea a fi în perfectă armonie. La început, cuvintele erau confuze, pentru Cristian; dară, ascultăndu-le mașinalmente, el le pricepea din ce în ce, căci el recunoscî, că erau rostite în limba svedică cu accent dalecarlian. În curînd îi părăură cuvintele așa străine, încât le asculta cu atenție mai mare.

„Eu am văduț un castel, în patru colțuri, la soarele apunător. Porțile sale sînt îndreptate spre nord. Picături de otravă străbate din gaurile pivniței; el este pavat cu șerpi.

„Arborele lunei se aprinde, puternicul frasin să mișcă. Șerpele cel mare mușcă undele. Vulturul țipă; cu ciocul seu palid el rumpe cadavrele; corabia morților se pune în mișcare.

„Unde sînt asele? unde sînt alfele? Ele suspină la intrarea peșterilor. Soarele începe a se întunece: toată lumea moare.

„Dară pămîntul minunat de verde, reîncepe a străluci despre răsărit; apele se deșteaptă, cascadele se precipitează.

„Eu am văduț un palat, mai frumos decăt soarele, în vîrful lui Gimli... și acuma nu mai vîd, Vala recade în noapte.“

Din ce în ce Cristian recunoscuse, în cîntecele aceste, fragmentele unei poesii jalnice, versurile puțin schimbate sau luate întrun noroc din memorie, din antical poem o lui Voluspa. Pronunțiațiunea țărănească a cîntăreței le făcea foarte extraordinare. Țeranii din părțile acele se și fi conservat tradițiunea acestor cîntece sfinte, din mitologia scandinavă? Nu era cu totul neprobabil; dară cine le a tradus și le a propus femeii acesteia? Cristian, călător curios în toate, se hotărî a întreba pe cîntăreța, cât își va fi stîrșit desemnul; dară cât băgase, după un moment albumul său în busunar, glasul încetase. El privea în toate părțile, dară nu vedea pe nimenea. Nevoit a presupune, că glasul este ascuns de petriș, el se puse în mișcare al căuta. Nu era ușor a merge prin zăpada agrămădită la marginea petrișului. În lăuntru peșterei principale, care se estindea în co-

tituri capricioase cinci-deci de pași dealungul poalelor stâncei, gheața forma un sol colțuros și luncos, ca și când valurile țermului ar fi înghețat în vr'o noapte rece de toamnă.

Aventurierul nostru totuși reuși a găsi urmele propriilor pași din țioa premergătoare, precând credușe a merge peste bucăți de cărămîți și olane, și îndată găsi și ușa misterioasă prin care eșise din pavilion; însă, de astădată ea era încuiată. Cristian observă două zăvoare tari de fer și un lăcat, din care era cheia scoasă. Casul era recent. Cîntăreța trebuie că a fost însărcinată, ca și Stenson și Ulflas, cu paza vechiului castel. Ea nu putea fi foarte departe, fiind-că cîntase încă cu cinci minute mainainte; ea nu putea fi alt unde va decăt în petriș, pentru-că, pe lac și pe escarpementul pavilionului, Cristian nu vedea pe nimenea, așa departe și așa de sus, cât se estindea vederea sa. El se reintoarse spre a ieși din peștera cam întunecoasă, care nu se lumina decăt cătră mijlocul estinderei sale, prin o gaură naturală, sub care el se opri un moment pentru a privi cerul; dară împreună cu cerul el vedea un obiect care întrecea stîncă și făcea un colț pe lătura poleită și goală a pavilionului. El recunoscî îndată în obiectul acesta, poalele de peatră cu cadrul dublu de sticlă din odaia ursoaicei, așa că, din balconul acesta ai fi putut, peste o gramadă de bolovani, se cobori pe petriș, cu o scară sau cu o funie, să te afli îndată scutit sub bolta ce era acolo. Cristian, romantic cum era, își construă îndată posibilitatea unui

Era o vreme când nu se construia pe lume nici o baricadă, la spatele căreia se nu fi fost poloni; în toate armatele de revoluțiuni ei erau un element principal, ei încheiaseră, pe cât se părea, o legătură de ne-destruș cu partida europeană revoluționară democratică. Și cum s'au schimbat lucrurile astăzi? Conducătorii mișcării polone nici nu se mai simt măcar prin lagărul democratic, dar în schimb nu mai este nici o Curte, nici o anti-cameră pe lume cu care ei să nu fie, într'un chip sau într'altul în legătură. În ori-ce intrigă politică, ori unde s'ar urdi ea, diplomatul trebuie să se întrebe: unde este Polonul? În toate planurile ce se făuresc, trebuie să ajute și Polonul. Politica națională polonă este în Vatican unul din cei mai însemnați factori. Recentă Notă adresată de Papa guvernului prusian, — trebuie se o mărturisim aceasta ori cât de mare ar fi părerea noastră de rău — a fost o trăsătură politică de măiestru, care n'a putut să easă din nisce creeri ordinari. Și, pe cât se dice, tocmai un prelat polon este acela care a făcut această Notă.

Secretul cunoscut în toată lumea al cestiunei este că polonismul este în legătură cu jesuitismul, ba am putea chiar dice că s'a identificat cu el. Aceste două puteri lucrează mână în mână.

Prin broșurile polone se susțin cu vioiciune alianța austro-germană, întru cât s'a sperat că se va ajunge la un războiu între această alianță și Rusia. Trei sute de mii de poloni, astfel se dicea într'o broșură polonă nu de mult publicată, vor da otărîrea în acel războiu. Îndată însă ce se vedu că un asemenea eveniment nu mai este cu puțință, Polonii se pregătiră a stabili o nouă alianță, care să serve mai bine scopurile lor. Orleaniștii sînt în strînsă legătură cu Polonia, o Francie orleanistă în alianță cu Austria este cea dintâiu combinațiune asupra căreia căpeteniile polone își întemeiaseră planurile lor. Polonii se cred siguri de Orleaniști; de când polonii au devenit o naționalitate predominantă în Austria, apoi nici acolo nu li se mai pare ceva preste puțință.

De altminteri polonii sînt gata a juca pe orice carte, chiar pe o alianță anglo-franceso-rusă, care încă și mai găsesce sprijinitori prin cercurile engleze și care este dorită de agitațiunea polonă, fiind că tot ar turbura apa europeană. Și în această turburare cugetă a pescui polonii, soartea lor îi face a fi vrășmașii înăscuți ai păcii europene.

Astfel dar neîncrederea pe care ei o provoacă acum în cel mai mare grad, trebuie să și-o atribuie numai lor înșile, sau, mai bine zis, numai agitațiunilor lor.

Proiectul de lege pentru scoalele medii.

(Urmare).

d) Dacă statul contribuie cu mai puțin de jumătate din suma, care se recere pentru acoperirea trebuințelor anuale prescrise de lege la școală, sau cel mult contribuie pe jumătate la susținerea institutului subvenționat (și astfel o parte mai mare, sau cel puțin jumătate din sarcină cade asupra institutului) în cazul acesta dreptul de dispoziție asupra institutului subînțelegând și cele dispuse sub a) b) și c) compete autorității institutului, și ministrul de culte și instrucțiune publică față cu școala subvenționată exercită numai dreptul de suprainspecție.

Dacă înse statul pe an contribuie cu mai mult de jumătate la susținerea institutului (prin urmare poartă mai

sistem de fugă în cas de războiu sau de prinsoare în pavilionul dela Stollborg. El se sui pe bolovanii, cari formau pereții iregulari a peșterii, și reuși nu fără osteneală, a ieși de acolo prin gaura amintită, care, după convingerea sa, nu era făcută de mână omenească.

Cercetările aceste îl aduse la o reflecțiune, ce fie-care din noi a putut face, și fie numai odată în viața sa: adecă în situațiuni desperate, ni se prezentă momente de întemplieri așa neprobabile, încât ele par a ieși din domeniul realității, și a călea în domeniul romanului, făcut pentru plăcere. Totuși, cugetând mereu a găsi cântăreața, el continua explorațiunea sa prin pietriș, a cărui intervale neregulate erau mai toate, mai mult sau mai puțin, practicabile, el nu vedea pe niminea, și tocmai voia să și termine cântarea, când auzi glasul earăși, de astădată însă mai jos decum îi părea că-l auzise întâiași dată. El se îndreptă spre partea aceea; însă după ce ajunse la locul unde credea a găsi rapsoda aceea misterioasă, cântecul ei, repede întrerupt, ca acela al grierului la apropierea omului, resună dintr'altă parte și cu mult mai sus ca mai înainte. Cristian ridică capul și observă, în partea pavilionului, o crepătură lungă, pe jumătate ascunsă de iederă, ce se întindea aproape vertical dela o cruce de fereasta din etagiul al doile, foarte la dreapta de tereasta din sala ursoaicei, până la o bucată de zid sfărmat, care se termina în bolovani noi din stencă.

Lui i să părea chiar că vede cădend petricele

mare sarcină) în cazul acesta ministrul de culte și instrucțiune publică primesce întreg institutul sub îngrijirea și dispoziția sa, se asigură însă pentru autoritatea institutului dreptul de proprietate asupra averii atins sub a), întrebuițarea aceeași pentru institut și dreptul de alegere de profesori garantat sub c.

e) Ministrul de culte și instrucțiune publică numai atunci poate da sucurs la scoalele medii în modul arătat mai sus, dacă corporațiunea, care susține institutul, respective pentru scoalele confesionale autoritatea supremă bisericească primesce de bună voie ajutorul sau se roagă a i se da.

La darea de asemenea ajutoare se încheie totdeauna contract între ministrul de culte și instrucțiune publică și între partea, căreia se dă ajutorul, în care contract sînt a se statorî în detaliu modalitățile ajutorării, condițiunile mai de aproape, drepturile garantate și datorințele luate reciproc.

§ 48 În puterea dreptului de inspecțiune ministrul de culte și instrucțiune publică are dreptul, ca dela institutele medii, cari nu stau sub imediata lui conducere, și adecă la cele confesionale, dela competentele autorități confesionale, la institutele susținute de jurisdicțiuni și comune, dela autoritățile, cari le susțin, în fine la cele susținute de corporațiuni și singuraticii dela direcțiuni:

a) Să și procure datele statistice.

b) În fiecare an să pretindă conspecte; în cari să se facă evident planul de învățământ, împărțirea oarelor (afară de religie) numărul profesorilor, calificațiunea și sfera lor de activitate, populațiunea după fie-care clasă, numărul oarelor și rezultatul învățământului, asemenea esamenele de maturitate și alte esamene.

c) Să pretindă a i se raporta în sensul §. 8. ori ce schimbare mai esențială făcută în planul de învățământ statorit (afară de obiectele privitoare la religie) asemenea ori ce schimbare făcută în caracterul de mai înainte a școlii sau în privința învățământului.

d) Să pretindă a i se arăta manualele de școală, fie acelea tipărite, fie ca manuscris spre a le examina, că oare nu cuprind în sine lucruri contrare statului, constituției sau legilor.

Toate aceste date, raporturi și conspecte sînt a se trimite ministrului de culte și instrucțiune publică.

Ministrul de culte și instrucțiune publică ingrigesce, ca averile institutelor și mai ales fundațiunile făcute spre scopuri școlare se fie elocote în locuri sigure și să se întrebuițeze spre scopul destinațiunei lor; prin urmare are dreptul a pretinde din când în când conspect despre starea averii școlare, despre elocarea și manipularea acelora.

§. 49. Dacă vre-un manual sau carte întrebuițată în scoalele medii cuprinde în sine învățături contrare statului, constituției sau legilor, ministrul de culte și instrucțiune publică are dreptul și datorința a oprî întrebuițarea ei, în cas de lipsă a dispune că ea pe calea legii se fie confiscată și respectivii pedepsiți.

(Propunerea Escelenței Sale **Miron Romanul**: Dacă vre-o carte sau manual de școală folosit în institutele medii confesionale ar pute fi excepționat din punct de vedere al statului, ministrul de culte și instrucțiune publică are dreptul și datorința a oprî întrebuițarea ei prin ordinațiune îndetaliu motivată etc.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Gleichenberg, 4/16 Iulie. Din locul acest renumit pentru cură, nu cred că primesci de multe ori vre-o încunoscîtare. Depărtarea n'ar mai fi

mici de a lungul acestei crepături, ca și când ar fi intrat cineva acolo; dară, apropiindu-se, cât era cu puțință, el vedu că era inaccesibilă pentru pași omenești și merse mai departe.

Glasul earăși reîncepea cântecul său jalnic, și Cristian să amușă sau mai bine el deveni nerăbdător, căutând după cântăreața, din loc în loc, în micul caos, format de bolovanii de granit; dară, în fie care rînd, el se înșelă de nou, până ce chiar deveni ceva iritat. Cântecul acesta sălbatic, fragmentele aceste a unei apocalipse întunecoase schimonosite și ca inspirate de deliriu, în locul acesta sinistru și în ora aceasta melancolică de seara, avea ceva înspăimîntător, și Cristian cugeta fără voie la strigoile din ape, a căror existență este obiectul tuturor legendelor svedice, și chiar acela a credinței poporului în întregul nord al Europei.

El credea în sfîrșit, că glasul trebuie se vie din pavilion însuși. Să putea că se află acolo, în vr'o temniță, o persoană prinsă, și el o chemă de vr'o trei ori într'un noroc, dăndu-i numele mitologic Vala, ce va să zică sibilă, un nume, care după cum se părea, ea însuși și-l atribuia în cântecul său. După ce încetase glasul earăși, precum se părea, în acord cu tradițiunea superstițioasă a țerei, care dice, că, dacă chiemi spiritele vesele sau jalnice din munți, pe nume îi intimidezi sau îi mîngăi și în tot cazul le impui tăcere.

(Va urma.)

adă motiv pentru a tăce despre dinsul, cu atât mai vîrtos, cu cât vestea i a mers și printre români de mai înainte, pot dice de mult. Cei mai mulți români însă nu cunosc locul Gleichenberg decât sau numai după nume sau din vre-o descriere și apoi scîi descrierile, în casurile cele mai multe se fac favorabil...

Gleichenbergul are situațiune foarte frumoasă și corespunzătoare pentru loc de cură. Este la poalele despre meadă și a unui muncel, potrivit de a da adăpost contra vînturilor dela meadă noapte.

Adăpostul scutesce de asprimile climatice ale nordului și îndulcesce clima în care bolnavul caută sănătate, o potențează chiar prin o vegetațiune bogată. Păduri de arbori diversi: brași, fagi, stejari pe deluțele dintre vălișoare neteșite și ingrijite deluțele și vălișoarele, de mîna civilisătoare, oferă și climă domoală și comoditate pentru cei ce caută cură sau distracțiune. Organele de respirațiune sînt aici scutite de receală și prin aerul de pădure și de călduri usucătoare. Altcum cine vrea să cetească mai mult în privința aceasta n'are se facă altceva decât se cetească scrierile lui Dr. Clar, a unui medic foarte recomandabil de aici.

Nu încapă îndoială, că și în Carpații nostri sînt asemenea locuri. Cunosc unele, unde e păcat că lipsește apa minerală din Gleichenberg, priitoare în măsură mare la boale de pept, căci ar fi dacă nu mai mult, cel puțin tot așa în privința climatică după cum este Gleichenbergul.

Arta omenească, de deci de ani, a sciut să prefacă din păduri, parcuri intrumsățate, ce încântă ochii și desfătează inima; au sciut se presere deluțe și văișoare cu vile și alte clădiri pompoase, cari sînt împreunate cu promenădi prea frumoase și bogate de plantagiuri de brad, așa încât arta a făcut din natura dela Gleichenberg un raiu pămîntesc, cu toate comoditățile unei cetăți mari. Afară de villele domnesci și unele private, reuniunea de băi a zidit case de închiriare, ospătăriă și cafenea bogată de jurnale din toate limbile (dintre cele române unicul „Românul“). De postă și telegraf e de prisos a mai aminti, după ce am zis mai sus, că aici sînt toate comoditățile unei cetăți mari.

Pe lângă apa minerală, care curge din doue izvoare, este zăr preparat din lapte de vacă, care se dă cald celor ce beau la fântână apă cu zer, la capetul parcului și chiar în grajdul foarte grigrit și curat în care se află vreo opt vaci. Aci după poftă, poate cineva să bea lapte proaspăt, cum l'a muls. Pentru asemenea scop sînt și capre la dispozițiune.

În giurul fântănei societatea a într'oduz sale de respirat (inhalatiune), din care bolnavul respiră aburi de sare și de brad. Meserieși de tot felul, prăvălii, apoi șpital, teatru și în sfîrșit biserică sînt aici în Gleichenberg.

Ordinea este esemplară. Aceasta și cele mai sus înșirate atrag câte 2—3 mii de oaspeți. În comparațiune cu alte băi mari, aici nu este scumpete.

După cât am putut afla până acum cei mai mulți din oaspeți sînt evrei, după ei urmează ungurii apoi slavii.

Întempliera aduce de multe ori cu sine, ca să mai observ și momente politice. Despre luptele dintre sloveni și nemți n'ai lipsă să și scriu; sînt destul de cunoscute din țiare. Este caracteristic, că și slavii din Austria ca și cei din Ungaria cred că „în curînd le vine timpul“.

De doue zile încoace ploaia continuă vrea să'mi dea desmintire în ceea ce am zis mai înainte despre climă. Ploaia e rece și acompaniată de vînt, se înțelege tot rece, încât trebuie se poarte omul haine groase. Cei ce locuesc mai mult pe aici me asigură că astfel de ploi țin cam câte 8 zile. Va să zică și pe aici e ca prin munții noștri, pela așa numitele fînațe, pe unde, ca și pe aici, află pomi (peri, meri, nuci, pruni etc.) cereale (ovês, chiar și grâu) și legume (cartofi.) Ploaia însă nu împedecă cura la fântână. Numai preumblările sînt mărginite la o verandă sau pavilion, carea se întinde dela fântână până în parc.

De vre-o câțiva ani acest loc de cură este declarat de comună politică independentă de satul Gleichenberg, depărtat cale de o jumătate de oară de aici.

Îngrijirea de susținerea izvoarelor în stare bună și de comoditatea oaspeților o poartă reuniunea acțiunilor, înființată în Gratz, a cărei direcțiune însă în timpul din urmă s'a așezat aici. Aceasta din urmă ingrigesce de ordine încât poate dice omul că este esemplară. Oamenii fără tact se află și aici ca pretutindinea. O împregiurare, care în astfel de locuri, unde se cere pe lângă comoditate și linisce, n'ar trebui să se arete nici decum. Me esplic printr'o experiență ce am făcut în zilele prime aici. Spre a fi sigur de o încăpere, mă adresasem cătră direcțiune cu o epistolă încă fiind acasă. Când am sosit, spre bucuria mea, aflui că am încăpere. Deosebita mea bucurie a fost pentru că pe la 1 Iulie a trecut împăratul pe aici

și așa era greu de a căpăta locuință la moment. Bucuria mea însă a fost și mai mare, când am vădit că încăperea destinată pentru mine nu era numai spacioasă, dar și bine mobilată. Însă ce să vezi și să nu crezi? a doua seară, când m'am întors dela cină, încăperea mea, afară de două scaune, pat și ce e neapărat de lipsă într-o încăpere, era lipsită de canapea, de foteliuri și de scaune. Suprinderea aceasta neplăcută devenea și mai neplăcută prin împrejurarea, că cheia dela încăpere era la mine. Cereând informațiuni despre procedura aceasta în cancelaria direcțiunii, fui îndreptat la directorul băilor. O parte din deslușirile date, că sosirea unor doamne a silit pe direcțiune, m'au lăsat încâtva dar m'a mahnit pe urmă neîmplinirea promisiunii date de directorul, că mi va da alt mobilă. Acestea nu le scriu pentru mine, care și așa nu voi pe trece îndelung aici, ci pentru bolnavii, cari ar fi bine, ca direcțiunea să-i cruțe și să-i scutească de iritațiuni, ne apte la promovarea sănătății.

Ași avese scriu încă un capitol întreg despre aceea că dacă ar fi oameni întreprinzători la noi în țară, în Carpații noștri ne-am pute căuta sănătatea tot așa de bine ca și pe aici, căci pe lângă apropierea regiunilor celor dătoare de sănătate, în Carpați am avese beneficiul de a fi scutiți de sdruncinarea călătoriilor îndelungate și de respirarea fumului de cărbuni, care se răspândește dela locomotivă.

La revedere!

Varietăți.

* Darea de seamă a deputaților Kästner și Dr. Wolff a avut loc Marți seara în pavilionul din grădina „Hermann”. Primitorii acestei dări de seamă au fost mai cu seamă cetățeni sași din Sibiu. Dr. Wolff într'un discurs mai bine de o oară, a enumerat toate momentele mai remarcabile din sesiunea trecută a dietii. Kästner s'a mărginit mai cu seamă la unele faze ale proiectului pentru scoalele secundare. Amândouă discursurile au fost primite cu entuziasm. D. F. Schäfer a mulțumit deputaților în numele alegătorilor pentru atitudinea lor bărbătească și rezolută. La masa ce s'a improvisat după darea de seamă, domnul Trombițașu a purtat un toast plin de efect pentru d. Wolff.

* (Încredințare.) Dl Dr. Ioan Crișan, profesor de teologie și inspector al Seminarului Andreian din Sibiu, s'a incredințat cu domnișoara Maria, fiia dlui Petru Roșca, judecător la tribunalul reg. din Sibiu.

* (Himen). Dl Iulie cavalier de Pușcariu, notar la tribunalul reg. din Budapesta și domnișoara Ecaterina Peța din Caransebeș vor serba cununia domniilor sale în 12 August n. a. c. în Caransebeș.

* (Pentru voluntarii pe un an) a apărut de câte-va zile un ordin al ministerului de război, care are a micșora greutatea materiale, cu care au ei a se lupta. Deja în luna lui Novembre anul trecut se luase dispozițiunea ca voluntarii, cari servesc pe spesele proprii să se poată împărtași de binefacerile statului în ce privesc armătura, hrana, îmbrăcămintea etc. și fără de a fi obligați se locuiescă în casarmă. Ministerul de război stabilește sumele de despăgubire, cari au să le solvească voluntarii sau părinții lor în patru rate respectivele corpuri de armată și anume: Pentru cei ce servesc la artilerie 129 fl., pentru cei ce servesc la alte trupe 124 fl. v. a. Din aceștia sunt: 32 fl. 16 cr. pentru așa zisa „Naturalien-Verpflegung”, 63 fl. 84 cr. pentru hrană; pentru montura și armătura la cavalerie 25 fl. la alte trupe 28 fl.; pentru uneltele de călărit la cavalerie 8 fl. v. a. În cas, când un voluntar pe lângă toate acestea ar voi se locuiescă în casarmă, se urcă suma de despăgubire încă cu 6 cr. pe zi, ce se cheltuiesc pentru un soldat, așa dar în total cu 21 fl. 90 cr. v. a.

* (Postal.) Direcțiunea postelor din Sibiu a publicat concurs pentru postul de magistru postal în Cudei, comitatul Unedoarei. Condițiunile: contract și cauțiune de 100 fl. bani numerați. Emolumente: salariu 140 fl., paușal de cancelarie 40 fl. și paușal de transport 500 fl. Petițiunile sunt a se înainta la direcțiune în termen de 3 săptămâni.

* Duminecă s'a deschis cu solemnitate linia laterală Ghiriș-Turda. Baronul Kemény, ministru de comunicațiune, a fost de față la solemnitate.

* (Legea civilă.) Foile din Budapesta ne spun după „Nemzet”, că ministrul de justiție a terminat textul proiectului de lege privitor la partea generală a legii civile.

* (Comisiunea) pentru regularea fruntariilor ungaro-române a sosit Marți în Borszék. Comisiunea pleacă de aici la Pietrile roșii. Reambularea fruntarilor va recere timp de vr'o câteva săptămâni.

* (Fortificarea Bucureștilor.) „Monitorul” României publică licitațiuni pentru cărămida ce va fi de lipsă la fortificațiunile Bucureștilor. Licitațiunile se vor face la 1 Septembrie și adecă pentru 475.000,000 cărămizi mari și 1.000,000,000 cărămizi mici. — Proiectul de fortificațiunea Bucureștilor, se vede, că este adoptat de guvern. Guvernul negociază cu Krupp din Essen pentru 120 tunuri.

* (Colonizarea Dobrogei.) Diarul din Tulcea „Ecoul Dobrogei” publică cu privire la miscarea populațiunii din Dobrogea următoarele interesante date statistice: „Numărul total al emigranților este de 315, ear acel al colonistilor de 685, avem în acești cinci ani un plus de 370 de coloniști, și, dacă aceste diferențe le am ilustra pe naționalități, icoana ar fi pe cât de îmbucurătoare pe atât de proprie tendențelor unui stat ca al nostru. Se încercăm: Dintre cei 315 de emigrați avem mai mult decât jumătate, 171 Bulgari, și numai 97 Musulmani. Dintre 685 stabiliți avem 129 Musulmani, 44 Bulgari și 339 Români, ear restul se împarte pe diverse naționalități între cari Germanii cu 70 ocupă rangul întâiu. Ca concluziune avem un plus de 32 Musulmani, 339 români, stabiliți în Dobrogea și un minus de 127 familii bulgare, cari au părăsit Dobrogea, trecând în Bulgaria. Agricultorul bun se bucură când apa se trage în matca ei. Noi, odată cu adheșiunea noastră la aceasta bună și sfântă vorbă, asteptăm încă doi ani de acest progres economic, încă 20 de ani în născeri și în roadele bune ale școlilor comunelor rurale și urbane, putând roști atunci cu siguranță: „viitorul deschis este al nostru!”

* (Cholera în fața medicinei) În 1817 se arată cholera pentru întâia oară în Europa. Până atunci rămăsese ca un biciu asiatic. În stare de endemie continuă în oare-cari părți ale Asiei și mai ales în delta Gangelui, cholera luă câte o dată proporțiuni epidemice; dar nici odată mai înainte de seculul al 19-lea, n'a pătuns în Europa. Medicii se dispută de 70 de ani asupra cholerii, asupra cauzelor ei și tratamentului ce se cuvine a aplica cholericii. Dar în fond nu s'a putut încă defini cholera. Și nimeni nu poate spune dacă este o boală contagioasă sau infectuoasă. Se fie contagioasă? se fie infectuoasă? eată cele două epiteturi cari împart în două tabere pe doctori. O boală se dice contagioasă, când se comunică dela individ la individ, fie prin contact direct, fie prin contact indirect. O boală se dice infectuoasă când se produce și se împărtășe prin miasmele morbigenes răspândite în atmosferă. Cele două școli rivale, școala contagiunii și școala infecțiunii, în ce privesc cholera, se întemează pe argumente de o greutate mai egală.

„Contagioniștii” invoacă studiile ei fazele cholerii în diferitele ei invasiuni. Totdeauna aceasta molimă a sosit prin marile căi de comunicațiune comercială, pe unde cholericii s'au găsit în contact cu oamenii sănătoși. Ei invoacă exemple foarte însemnate, în cari izolarea a apărut populațiunii întregi în contra molimei. În 1831 curtea Rusiei se închise la Paterhof. Casa imperială n'aua nici o comunicațiune cu exteriorul cât timp ținu epidemia. Aceasta casă se compunea din zece mii de persoane. Împregiurul palatului cholera făcea hectombe, ear în lăuntrul palatului nici un cas de cholera nu s'a arătat. Același fenomen s'a observat la 1855 în Constantinopol, în școala militară și într'o pușcărie, cari puse în mijlocul unui oraș plin de cholera, nu dederă nici un bir acestui biciu înspăimântător, grația unei secheștrări riguroase.

În sfârșit, tot la 1855, Sicilia, rupând toate relațiunile cu țerile atinse de cholera molima nu se arată

La toate aceste exemple „infecționiștii” pun în față altele, tot atât de convingătoare. Ei citează medici, cari au îngrijit de cholericii, fără să se îmbolnăvească. Arată, în strade infectate, case în cari nici un cas de cholera nu s'a întâmplat etc.

Între aceste două teorii rivale, se ridică o a treia împaciuitoare. Cholera ar fi în același timp și contagioasă și infectuoasă. Cholericii, după acești „eclectici”, ar fi degajând miasme morbigenes, cari molipsesc atmosfera. Dacă acești din urmă teoretici ar fi având dreptate cearta dintre infecționiști și dintre contagiuniști trebuie să se sfârșească. Atunci și unii și alții au dreptate. Dar dacă densii se vor mulțumi cu aceasta împăcare pe terenul speculațiunii, lumea, care cade cosită de cholera, va face foarte puțin haz de aceste discuțiuni, până ce nu se va găsi leacul mântuitor, care se o scape din brațele morții.

„Națiunea.”

Afacerea dela Tisza-Eszlár.

(Urmare.)

Nyiregyháza, 2 Iulie.

Se continuă ascultarea martorilor. Martorul Várady a fost de față la agnoscerea cadavrului, n'a

vădit însă chiar nimic; de întreaga întemplantare nu a auzit nimic. — Pres.: După protocolul de investigațiune, Dta ai depus: a fi vădit, că de brațul cadavrului a fost legată o cârpă? — Martorul: Eu aceasta nu am depus, căci o am auzit numai mai târziu dela un cunoscut. — Apărătorul Dr. Eötvös: Avea cadavrul miros greu? — Martorul: Da, foarte greu. — Dr. Eötvös: S'a spălat cadavrul cu ingrigire? — Martorul: Nu, s'a versat numai apă preste el. — D. Eötvös: Aveau hainele miros greu? — Martorul: Da. — Dr. Eötvös: Nu s'au premenit hainele cadavrului? — Martorul: Nu, căci n'a fost cu puțință. — Dr. Eötvös: Cum au fost hainele? — Martorul: Au fost ca săpunite. — Procurorul: Mă rog a se asculta în sensul legii mai întâiu acușării și apoi martorii. — Pres.: Voiu se constat mai întâiu împregiurările referitoare la aflarea cadavrului, apoi se încep cu ascultarea acușătorilor.

Se conduce în sală acusatul Jankel Smilovics. — Pres.: Acusatule, esci învinuit, a fi unul din cei ce au schimbat cadavrul? — Smilovics: Nu pot dice altceva decât că e neîndreptățită acușarea; în ziua respectivă nici n'am fost la locul acela, la care așa fi predat cadavrul. Acusatul spune: eu ce s'a ocupat în vara anului trecut; el susține că n'a cunoscut de loc pe David Herschko. — Pres.: În depunerile de mai nainte ai șis altceva! — Acusatul: Da, de oarece m'a amenințat judele cercetător și mi-a promis, că dacă voiu fasiona după dorința densului, me va pune numai decât pe picior liber. — Presidentul cetesce depunerile de mai nainte ale lui Smilovics. — Acusatul: Da, atunci am depus altcum fiind că am fost silit se o fac. — Acusatul spune în decursul depunerii că fasiunea lui de mai nainte formează baza părții a doua a procesului și espune întemplantarea așa precum e cunoscută ađi. El a depus atunci de frică să nu fie chinuit. — Pres.: Cum poți scorni Dta o astfel de istorie? — Smilovics: Nu mă voi lăsa să fiu bătut! — Pres.: Dta așadar depui, că ai inventat tot lucrul? — Smilovics: Da. — Pres.: Din ce cauză l'ai inventat? — Smilovics: Am vădit cum l'au chinuit pe A. Vogel, și pentru ca se m'e scap, am depus așa. — Procurorul: Nu cred să fi inventat astfel de lucruri, de oare-ce alții, cu cari Dta n'ai convenit de loc, au depus aceleași lucruri. — Smilovics: Nu știu de ce. — Pres.: Când ți-ai făcut depunerile, n'ai cugetat la urmările astorfel de depuneri? — Smilovics: Eu credeam că-mi va fi permis să-mi retrag depunerile. — Apărătorul Dr. Heumann: În a opta depunere ai spus lucrul așa ca ađi pentru ce ai depus mai târziu altfel? — Smilovics: Findcă a șis Herschko, că m'ași fi împărtașit și eula schimbarea cadavrului. — Dr. Heumann: Și ce ai șis Dta? — Smilovics: Eu am șis, că nu-i adevărat. — Apărătorul Dr. Eötvös: Cum vine, de ai susținut că Grosz și Klein ar fi fost complicitii Dta? — Smilovics: Am numit compliciti pe doi din evreii cei mulți, cari mi s'au prezentat, să am linisce. — Eötvös: Cum de ai depus? — Smilovics: Judele cercetător a fost cel puțin de 50 ori la mine ziua și noaptea, a stat de mine și m'a înspăimântat. — Dr. Eötvös: Luatu-sa protocol cu Dta? — Smilovics: Nu. — Dr. Eötvös: Nu șii Dta, că judelei cercetător nu-i este ertat a cerceta noaptea temnițele? Poți dovedi, că a fost acolo? — Smilovics: Dacă și-ar aduce aminte temnicerul. — Dr. Eötvös: Mai târziu ți-ai revocat depunerea, pentru ce? — Smilovics: O am făcut din îndemn propriu. — Procurorul: Dta susții, că te-au amenințat? — Smilovics: M'au amenințat. — Pres.: Când s'ar fi întâmplat aceasta? Dta ai depus foarte de timpuriu?

Procurorul propune ascultarea martorilor referitoriu la împregiurarea, că ascultat-a în adevăr judele investigator noaptea. — Acusatul Wollner declară, că și pe el la cercetat judele investigator Bary adesea noaptea și l-a ascultat.

Apărătorul Dr. Friedmann constată, că judele cercetător e în sală de față, și cu ascultarea densului ca martor ar fi deci rezultatul dorit, fiind informat despre tot decursul pertractărei. — Dr. Friedmann (cătră Smilovics): De unde ai cunoscut numele, cari ocură în depunerea Dta? — Smilovics: Judele investigator a întrebat: Fost-a lucrul astfel; eu am răspuns; da a fost astfel — de unde așa fi știut starea lucrului? (Ilaritate.) — Dr. Eötvös: Judele cercetător e penibil dacă a cercetat în adevăr noaptea temnițele și a ascultat fără a lua protocol. Mă rog se esă judele cercetător din sală de oarece am de gând să presint tribunalului o propunere, pe care respectivul în sensul legii n'are a o auzi. — Presidentul: Mie o astfel de lege mi-e necunoscută, nici nu pot propune îndepărtarea unui ascultător din sală. (Strigări vii: Eljen!) — Dr. Eötvös: Propun a se culege declarațiunile procurorului Nagy Egressy, în care se învinuesce

judele Bary, că ar fi umblat noaptea prin temnițe până ia interzis intrarea. Declarațiunile se se accludă la materialul actelor. — Urmează ascultarea martorului Weis, care depune, că cuvintele, ce i s'au pus în gură în protocol, nu le-a pronunțat. Bary a fost singur la luarea protocolului. Martori s'au chemat spre subscrierea protocolului numai după închierea acestuia. Una din depunerile mai însemnate nici nu se află în protocol. — Martorul următor Smilovics dice, că depunerea sa înaintea judei cercetător a fost fals luată la protocol. Judele cercetător nu ia permis să se uite în protocol. De față la ascultare n'a fost nimenea atară de judele Bary.

Nyiregyháza, 3 Iulie.

Să conduce în sală acusatul David Herschko. Acusatul n'a vădit cadavrul aflat de plutași. A auzit despre el numai dela alții. — Pres.: Să susține, că Dta ai fi dus cadavrul la plutașul Matei? — Herschko: Nu-i adevărat. — Pres.: Jankel Smilovics v'a predat vouă cadavrul? — Herschko: Eu n'am cunoscut pe Smilovics, nu l'am întâlnit nici când și n'am vorbit cu densus. — Pres.: La cercetare ai depus Dta cu totul altceva și ai și fasonat. — Herschko: Fiind condus în sală m'au pus sub o bancă, m'au bătut și chinuit. — Pres.: istorisește aceasta mai pe larg. — Herschko: Mai întâiu m'a bătut comisariul de siguranță cu pumnul peste cap, strigând: depune! Eu am dis, că nu știu nimic. — Pres.: Cine a fost de față? — Herschko: Judele cercetătoriu, procurorul, comisariul de siguranță și temnicierul. — Pres.: Ce s'a întâmplat după aceea? — Herschko: Am mai dis odată că nu știu nimic. — Pres.: Dta ai povestit însă pe larg afacerea cu schimbarea cadavrului; de unde ai știut starea lucrului? — Herschko: Matei mi s'a pus față în față; eu însă am stat pe

lângă aceea că nu știu nimic; acum mă legară cu funii și mă chinură să beau apă peste măsură. — Pres.: De unde ai știut însă întâmplarea cu schimbarea cadavrului? — Herschko: Matei a spus tot în fața mea. — Pres.: Mai târziu ai făcut aceeași depunere aici în Nyiregyháza înaintea judei cercetătoriu? — Herschko: Acolo nu m'a chinuit, judele cercetătoriu a dis însă: dacă nu fasonezi, o să te nefericesci. Fiindcă n'am fasonat m'a amenințat judele cercetătoriu și m'a numit „dobitoc“ până ce am dis, „nu-mi poruncesci.“ — Pres.: Înaintea tribunalului ai făcut Dta aceeași fasiune? — Herschko: Da, de oare-ce judele cercetătoriu m'a chemat înainte la sineși m'a înspăimântat; densus a mai dis, că dacă voiu depune tot așa voiu fi eliberat.

Sub decursul ascultării rămâne Herschko pe lângă depunerile sale de ați. Din toate lucrurile, câte le-a depus n'a vădit nimic. Procurorul adresează unele întrebări acusatului Herschko. Din întrebările respective rezultă, că chinurile s'au efeitut totdeauna în fața a trei persoane.

Cătră acusat se adresează și apărătorii cu întrebări referitoare la chinuire. Herschko le răspunde, că a fost condus într'o casă departe de locul cunoscut și că acolo a fost chinuit. — Dr. Eötvös: Ai plâns când teau bătut? Herschko: Nu mau lăsat se plâng. — Dr. Eötvös: Cine ți-a demandat să bei apă? — Herschko: Comisariul de siguranță. — Dr. Eötvös: Cum sau luat protocoalele cu Dta? — Herschko: Temnicierul Karancsay a tradus depunerile mele, cu toate acestea le-am scris. S'au cetit numai ungurește cu toate că nu pricep limba maghiară. Judele cercetătoriu a fost totdeauna singur.

Apărătorul Dr. Székely: atrag atențiunea înaltului tribunal, că temnicierul Karancsay care e a se asculta ca martor stă la ușa salei; prin aceasta se

alterează rezultatul cercetării. — Presidentul cere a se închide ușa. Apărătorul Friedmann se roagă a se constata, că la ascultarea primă cu Herschko funcționează ca interprete un preot grecesc. Herschko a depus atunci ca ați. La toate ascultările a funcționat ca interprete temnicierul Karancsay, acela, care a chinuit pre cei prinși. Herschko declară în fine, că e nevinovat că n'a făcut nimic și că nu știu nimic. — Lucrurile cuprinse în protocoale nu sunt vorbite de el. A fost întrebat, la toate întrebările însă a răspuns, că nu știu nimic. Urmează o pauză în pertractare. (Va urma).

Loterie.

Mercuri în 25 Iulie 1883.

Sibiu: 15 51 69 58 35

Bursa de Viena și Pesta.

Din 24 Iulie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.55	88.45
Renta ung. de hârtie	87.—	86.90
Împrumutul drumurilor de fer ung.	137.75	137.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orientat ung.	91.80	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	114.—	114.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	99.70	99.75
Obligațiuni urbariale transilvane.	99.30	99.25
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	98.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	100.50	101.25
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorjire	98.50	98.50
Sorji de regularea Tisei	109.80	110.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	887.—	888.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	292.50	291.50
Acțiuni de credit austr.	293.50	293.40
Argint	—	—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.30
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.05	78.75
Datorie de stat austriacă în argint	79.55	79.70
London (pe polița de trei luni)	120.—	120.05
Galbin	5.64	5.67
Napoleon	9.50 ¹ / ₂	9.50
100 marce nemțesci	58.50	58.50

Nr. 247.

[446] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, țiitoare de protopresbiteratul Mercurei, se escrie concurs cu termin până la 12 August st. v. a. c.

1. Rod, cu salariu anual de 300 fl.
2. Gârbova, cu salariu anual de 200 fl., quartir liber în edificiul scoalei, 4 stânjini lemne de foc, din care e a se încălzi și scoala și grădina de legumi în mărime de 400 □^o.
3. Bogatu, cu salariu anual de 200 fl. și quartir liber în edificiul scoalei.
4. Armeni, cu salariu anual de 150 fl. și quartir în edificiul scoalei.
5. Sângătin, cu salariu anual de 130 fl., quartir liber în edificiul scoalei, lemne de foc și grădina de legumi.
6. Beșineu, cu salariu anual de 100 fl.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi au ași adresa cererile concursuali, instruite conform prescrierilor legilor din vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei în Mercurea până la terminul indicat, însemnându-se numele comunei unde este ubicațiunea și posta ultimă a curentului.

În conțelegere cu concernintele comitete parochiali.

Oficiul protopresbiteral al tractului Mercurei.

Mercurea, 6 Iuliu 1883.

Ioan Droc m. p.,
adm. protopresb.

Nr. 85.

[447] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea a trei stațiuni învățătoresci la scoala elementară capitală română gr. or. din Poiana, protopresbiteratul Mercurei, se escrie prin aceasta concurs cu termin până la 12 August st. v. cu următoarele emolumente:

1. Doue posturi cu salar anual de câte 300 fl. v. a.
2. Un post de adjunct dotat cu 250 fl. anuali.

Salarele se solvesc din ajutoriul dela alodiul comunal în rate lunari anticipative.

Dela învățători se cere, ca în dumineci și sârbători se țină strană în sânta biserică.

Concursurile instruite conform legilor din vigoare, sunt a se adresa până la terminul sus indicat cătră oficiul protopresbiteral al Mercurei.

În conțelegere cu oficiul ppresbiteral. Poiana, 24 Iunie 1883.

Comitetul parochial.

N. Maneguț m. p.,
paroch și președinte.

Nr. 248.

[449] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, țiitoare de protopresbiteratul Mercurei, se escrie concurs cu termin până la 13 August st. v.

1. Cinadie, cu salariu anual de 250 fl. v. a. quartir liber în edificiul scoalei și grădina de legumi în mărime de 2 jug.
2. Ludoș, cu salariu anual de 200 fl. relut de quartir 20 fl. și lemne de foc.
3. Spring, cu salariu anual de 200 fl. quartir liber în edificiul scolei și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi, și vor adresa cererile lor concursuali, instruite conform legilor din vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Mercurei în Mercurea până la terminul susindicat însemnându-se numele comunei unde le este ubicațiunea și posta ultimă

Dela oficiul protopresbiteral a tractului Mercurei.

Mercurea 8 Iulie 1883.

Ioan Droc m. p.,
adm. ppresb.

Nr. 187.

[448] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea unui post de învățătoriu, la scoala elementară capitală gr. or. din Sas-Sebeș, se escrie concurs cu termin până la 14 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 300 fl. v. a. ear după doi ani de serviț 350 fl. v. a. la an.

Doritorii de a ocupa acest post au ași adresa suplicile instruite în

sensul legilor din vigoare la oficiul protopresbiteral gr. or. în Sebeș, trebuie să fie absolvat cel puțin 6 clase gimnasiale, și iertând impregiurările să se înfășoșe în vre-o duminică ori sârbătoare în biserică, pentru a și areta desteritatea în cântări și tipic.

Sas-Sebes, 1 Iuliu 1883.

În conțelegere cu oficiul ppresbiteral. Comitetul parochial din Sebeș.

Nr. 317 S.

[444] 2—3

CONCURS.

Pentru postul de profesor de agromie și grădinărit la institutul diecesan de teologie și la cel de pedagogie se deschide prin aceasta concurs cu termin până la 25 August a. c. stilul vechiu.

Salariul este 600 fl.

Competenții își vor trimite petițiile cătră „Consistoriul diecesan gr. or. în Caransebeș“ și le vor instrua cu următoarele documinte:

1. Atestat de botez.
2. Atestat despre studii gimnasiale, reale sau din scoala cetățenească.
3. Atestat despre studiile de agromie și grădinărit.
4. Atestat despre eventuala pracsă în agromie și în grădinărit.

Caransebeș din ședința consistorială ținută în 2 Iunie 1883.

Consistoriul diecesan.

Nr. 107

[440] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de classa III Crăciunesci, protopresbiteratul Zarandului, se escrie concurs, în urma ordinațiunei preavenerabilului consistoriu archidiece-san dto. 10 Februarie a. c. 155 B. cu terminul de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful român.“

Emolumentele împreunate cu acest post parochial sunt:

1. Casa parochială cu grădina de legume.
2. Porțiunea canonică.
3. Stola usuată.

Toate aceste emolumente computate în bani, dau suma de 339 fl. v. a.

Doritorii de a competi la aceasta parochie, vor avea ași așterne petițiunile instruite în sensul „statutului

organic“ și al „regulamentului congresual pentru parochii“ la subscrierul, până la terminul sus indicat.

Brad în 25 Iunie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial. Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbit.

Nr. 82.

[442] 3—3

CONCURS.

În urma resoluțiunei dto 20 Ianuarie a. c. Nr. 4996—1882. B. incuviințându-se din partea Venerabilului Consistoriu archidiece-san instituirea unui capelan lângă bătrânul paroch Ioan Leach din Blăjeni, Valea-Crișului, pentru ocuparea acestui post, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Teleg. Român.“

Venitul împreunat cu acest post este jumătate din întreg venitul parochial anual de 460 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au de a și trimite petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii la subscrierul „până la timpul sus indicat.“

Brad în 7 Iulie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial. Georgiu Părău m. p.,
adm. ppresbiteral.

[445]

2—3

Anunțiu.

Din partea unui institut particular din România se caută un **tiner Român**, absolvent a unei scoale pedagogice, cunoscând bine și limba Germană.

Va avea o bună remunerațiune.

Adresa pentru Iulie:

I. Stănescu, profesor Elöpatak:
ear mai departe: ... Buzeu România.

Anunțiu.

Se vinde cu preț scădut până la **100 hectolitre vin vechiu din 1880 și 1881 și nou din 1882** asemenea **vinars de prune** (silvoriu, schligovitz) **fert de două ori din 1881 și din 1882** până la 10 hectolitre, ambe de calitate foarte bună. Dela 30 Iulie n. încolo se vor vinde mai scump.

Amatorii să se adreseze la

Ioan Stanca, m. p.,

[443] 2—3

paroch gr. or. în Valpăr.

(Borberec) posta ultimă Alvincz.